

[Statsministeren.]

der fra regeringens side for godt og vel et år siden udgik til arbejdsmarkedets parter og andre, der har indflydelse på indkomstdannelse og prisudvikling, om at vise størst mulig tilbageholdenhed. Det er ikke sådan, at regeringen bare har ladet udviklingen glide. Vi var meget kontante og klare i vor henstilling til arbejdsmarkedets parter, til erhvervslivets folk. Det må vel være svar nok på det spørgsmål.

Investeringernes udvikling forurologede hr. Haunstrup Clemmensen og andre af de ærede ordførere. Det ligger sådan, at vi i første halvår kunne konstatere en fortsat stigning i investeringerne fra 15 til 20 pct. I tredje kvartal tror jeg, de er gået et par procent ned — når jeg siger tror, er det, fordi vi ikke, mig bekendt i hvert fald, har tal herfor endnu — men det er da indlysende, at når vi ønsker at lette kreditsituationen, forøge likviditeten, undersøge visse muligheder for kapitalimport, så er det jo netop for at bringe investeringerne i vejret igen, sådan som jeg også gav udtryk for det i min redegørelse.

Den private opsparing har jeg givet tal for, og jeg vil da gerne tilføje, at den bedste måde at øge opsparingen på er at have en økonomisk situation med fuld beskæftigelse, voksende produktion og omsætning. Så skal opsparingen nok vokse. Derimod tror jeg, at disse forskellige kunstige foranstaltninger, man har diskuteret så meget, i højere grad fører til en omflytning af de opsparede beløb end til en nettovirkning.

Hr. Haunstrup Clemmensen var vel til sidst — jeg tror, det blev kraftigt påvist af hr. Per Hækkerup — lidt demagogisk i sin udnyttelse af situationen. Man søger nu at fremstille den politiske situation, som om alt er afhængigt af, hvad SF vil gå med til. Tidligere søgte man at fremstille den politiske situation, som om alt var afhængigt af, hvad det radikale venstre ville gå med til. Det, man skal notere sig, er, at regeringen som et udtryk for regeringens selvstændige

politik og socialdemokratiets selvstændige opfattelse har fremlagt et erhvervsprogram på 13 punkter, som har fået almindelig tilslutning og i hvert fald mødt meget ringe modstand her i salen fra samtlige partiers side. Det mener jeg må være tilstrækkeligt til at tilbagevise den tone, der prægede den konservative ordførers udtalelser på dette punkt.

Til hr. Poul Dam fra socialistisk folkeparti skal jeg gøre et par enkelte bemærkninger. Det er klart, at vi skal være opmærksom på, at statens indkøb placeres i danske virksomheder. Vi skal selvfølgelig også være opmærksom på, at vi ikke gør det på en sådan måde, at vi kommer i strid med gældende internationale handelsforpligtelser indgået i GATT, OECD eller EFTA, men ellers er tanken naturligvis sund.

Så må jeg sige til hr. Poul Dam, at der faktisk var 13 punkter og ikke 12, men det er jo ikke det afgørende.

Hr. Poul Dam mente, at de udenlandske lån, der kunne være tale om at optage, først og fremmest skulle optages ad offentlig vej, altså som lån staten optager og derefter lader gå videre til de forskellige formål. Jeg er ikke uenig i, at en del af lånoptagningen må ske ad den vej, men jeg tror, man må erkende — og det tror jeg heller ikke hr. Poul Dam er uenig i — at det er ganske naturligt, at erhvervslivet også selv tager udenlandske kreditter. Det sker jo i vid udstrækning i forbindelse med import og anden forretningsvirksomhed, at der stiftes kreditter i udlandet, og det skal naturligvis kunne fortsætte. Jeg er enig med hr. Poul Dam i, at nordisk samarbejde på det økonomiske område må udnyttes så langt, vi overhovedet kan gøre det.

Jeg takker den radikale ordfører hr. Hilmar Baunsgaard for hans bemærkninger. Jeg er glad for, at han fandt mit svar realistisk, og at han ligesom regeringen mener, at der ikke findes en enkelt patentløsning, der redder situationen, men at der skal en